

Adam Mickiewicz

Pieśń filaretów

Hej użyjmy żywota!

Wszak żyjem tylko raz:

Niechaj ta czara złota,

Nie próżno wabi nas.

Hejże do niej wesole!

Niechaj obiega w koło;

Chwytaj i do dna chyl

Zwiastunkę złotych chwil!

Po co tu obce mowy?

Polski pijemy miód:

Lepszy śpiew narodowy,

I lepszy bratni ród.

W ksiąg greckich, rzymskich steki

Wlazłeś, nie żebyś gnił;

Byś bawił się jak Greki,

A jak Rzymianin bił.

Ot tam siedzą prawnicy,

I dla nich puchar staw:

Dzisiaj trzeba prawicy,

A jutro trzeba praw.

Wymowa wznieść nie zdoła
Dziś na wolności szczyt,
Gdzie przyjaźń, miłość woła,
Tam bracia cyt, tam cyt!

Kto metal kwasi, pali,
Skwasi metal i czas:
My ze złotych metali
Bacha ciągnijmy kwas.

Ten się wśród mędrców liczy,
Zna chemiją, ma gust,
Kto pierwiastek słodczy
Z lubych wyciągnął ust.

Mierzący świata drogi,
Gwiazdy i nieba strop,
Archimed był ubogi,
Nie miał gdzie oprzeć stop.

Dziś gdy chce ruszać światy
Jego Newtońska Mość,
Niechaj policzy braty
I niechaj powie: dość.

Cyrkla, wagi i miary

Do martwych użyj brył:

Mierz siłę na zamiary,

Nie zamiar podług sił!

Bo gdzie się serca palą,

Cyrklem uniesień duch,

Dobro powszechne skalą,

Jedność większa od dwóch.

Hej, użyjmy żywota!

Wszak żyjem tylko raz;

Tu stoi czara złota,

A wnet przeminie czas.

Krew stygnie, włos się bieli,

W wieczności wpadniem toń;

To oko zamknie Feli,

To Filarecka dłoń.

Ta lektura pochodzi z serwisu www.medianauka.pl.

Utwór nie jest chroniony prawem autorskim i znajduje się w domenie publicznej, co oznacza że możesz go swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać.

Tekst opracowany na podstawie: Mickiewicz, Adam (1798-1855), Poezje, tom 1 (Wiersze młodzieńcze - Ballady i romanse - Wiersze do r. 1824), Krakowska Spółdzielnia Wydawnicza, wyd. 2 zwiększone, Kraków, 1922

Reprodukcja cyfrowa wykonana przez Bibliotekę Narodową z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów BN